

PETRI GUSSANVILLÆI PRÆFATIO

651 Joannes Diaconus trecentis fere post sanctum Gregorium annis scribens, lib. II hunc quem edimus Antiphonarium sancto Gregorio tribuit, cujus Codicem, an autographum Romæ in Lateranensi patriarchio reperiri testatur. Sit penes eum ejusque sequaces sic clamare, quamvis ista assertio nonnullis posse videatur nubeculis obscurari. Aliud precere; aliud ordinare, distinguere, recensere, quibusdam de novo additis. Plerique Antiphonarium multa hinc inde mendicata non cessant obtrudere, nihil pensi habentes vocem ambiguum varios separare, qui sub istius vocis cortice latentes inepte confunduntur. Itaque paucè de usu vocis, annotabo. Vox est origine Græca ἀντίφωνος, contrasonans, ἀντιφωνεῖω, c. poeta, ode I :

Κἀγὼ μὲν ἤδον ἄβλους
Ἡρακλέους· λύρη δ' ἐ
Ἔρωτας ἀντεφώνει.

Id est :

Ego labores canebam Herculis ; lyra autem contrasonabat amores.

Apud ecclesiasticos Auctores Græcos ac Latinos non idem semper fuit istius vocis φωνεῖν erat Psalmos aut prophetias aut Hymnos alternis vicibus canere, et quasi chori. Sic apud Isai., cap. VI : *Clamabant angeli alter ad alterum.* Sic Psal. LXVII, 18, pro *millialætantium* ἰσχυρῶν schinan, Rabbi Salomon et Eugubinus interpretantur *alternantium* quæ significat *iterare, duplicare*, quasi angeli alternis Deum cantibus laudent. Sic nostris dicuntur et Hymnos quoscunque nostris insertos Breviariis, Prosas Missalibus, etiamnum longe, apud Eusebium, Hist. lib. II, cap. 17 ; Nicephorum, lib. II, cap. 15, uni ex omnibus, alii circa finem accinebant. Sed præstat legere ipsum Philonem, lib. de Vita cotripartita, lib. X, cap. 9, Nicephoro lib. XIII, cap. 8, hunc alternandi morem ab Ignatio. Theodoretum, Hist. lib. II cap. 24, non satis expenderunt qui de Antiphonariis non exscribo, scilicet conciliandæ forent historiæ, ut quidpiam certi asseratur. Equidem non verba fuisse quæ canebantur, sed modum ipsum canendi sive Psalmos, sive prophetias sive Responsoria, aut quid simile. Apud Sozomenum, lib. VIII cap. 8 : κατὰ τῶν ἀντιφωνῶν *ad instar psallebant.* De Arianis loquitur, quorum fraudes sanctus Joannes ad imitationem dissipavit. Haimo, ad Psalm. VII, notat ex diversis quandoque Psalmis nas conjugi. Joannes Cassianus, de Antiphonis apud monachos agens lib. II Instit., ve agnoscit et quasi damnat ; c. 2, recipit ; c. 8, de Matutinis res erat. Concil. Turonens de Antiphonis quædam sancit subobscuriora nobis. Et c. 23, de Ambrosianis Hymnis. Retract. lib. II, cap. 11, liquet tunc morem Carthagine ceptum dicendi ad altare Hymnos, sive ante Oblationem, sive cum Oblata populo distribuenter. Epist. etiam 119, a de Hymnis et Psalmis canendis agitur. Legimus etiam, Retract. cap. 19, Psalmum et viro facta adversus Donatistas. Quid autem intersit inter Psalmos, Hypopsalmata, Hymnos, Tractus, Offertorium, Graduale, Introitus, Ephymnia, Typica, Troparia, necnon Antiphonas quam hucusque aperte dixerit ; at multi confuderunt perperam. In Sabæ typico observat Antiphona ac Typica. Idem **652** fere exhibet sancti Joannis Chrysostomi liturgia, ψάλλει τὸ πρῶτον ἀντίφωνον, ἢ τὰ τυπικά, εἰ ἐστὶ κυριακῆ, etc. Occurrunt in Missa Mosar præ-sanctificatorum 1, 2, 3, Antiphonum sancti Germani Const. patr. In rerum eccl. Theodoretus : et paulo ante ait Antiphona esse prophetarum prædictiones, etc. Scilicet deum ex sacris Scripturis. Ita Laodic., c. ult. ; Bracar. I, c. 30. At concil. Tolet. IV Patres statuunt de Hymnis ; et multa tum in isto canone, tum in 12, 13, 14, 15, reperimus agimus pertinentia, si modo veterem morem non ex nostro metiamur ; nam Antiphonis canuntur ut antiquitus. Faciunt plerique sanctum Ambrosium primum inter Latinos ; non repugno, explicent modo prius quid per *Antiphona* intelligant, an Hymnos, mina, de quibus testatur epist. 32. Equidem laudes de quibus Tolet. IV, c. 11, et Theodoretus, in Publico, c. 5 Hist. sanctorum Patrum, Psalmos et Hymnos de quibus Tertullianus lib. II, cap. 6 et 9, Psalmodym de qua sanctus Basilius, epist. 63, ad Neocæsar., inter alternus erat cantus. Idipsum dicerem de loco sancti Gaudentii tract. 4, de lect. Ex sancto Paulus, ad Ephes. V et Coloss. III habet de Hymnis et canticis spiritualibus. In Irenæo, Capitellis, etc., legendus can. 30 concil. Agath., ann. 506, sancto Gregorio Antiphonarium non erat tunc temporis recens inventum ; quinimo jam tum abutebantur ingenium institutum non semper habita cantus alterni ratione, de qua Augustinus Psal. LXXXVII, necnon historice sanctus Gregorius Nazianzen., de Nazaræis loquens in Virtute, paulo ante finem :

Ὅρας ἀγρύπνους πρὸς Θεὸν ψαλμωδίας
Ἀνδρῶν, γυναικῶν, φύσεως λελησημένων,
Οἷων θ' ὅσων τε καὶ ὅσον θεουμένων,
Σύμφωνον ἀντίφωνον ἀγγέλων στάσιν·
Δισσὴν ἄνω τε καὶ κάτω τεταγμένην
Θείας ὑμνωδῶν ἀξίας καὶ φύσεως.

Nocturne cernis ut canat laudes Deo,
Naturæ uterque sexus oblitus suæ ?
Quot, quamque sancti ? cernis angelicum chorum,
Qui nunc simul vicibus alternis canit,
Partim deorsum positus, et partim supra,
Sine fine summi concinens laudes Patris ?

Quem locum fortassis non viderat Cassianus, de quo velim admonitos ejus qui auctori volunt serius in monasteriis fuisse receptum.